

Publicerad 2005-01-23 23:00 av Dan

Varför är ensamheten så skrämmande skön när alla vänner lämnat mig.

Den sköna ensamheten

Stigen leder någonstans men det har ingen betydelse, det är inte därför jag vandrar. Det är för att känna ensamhet och rädsla.

Funderingarna rör sig om varför jag finns och vad jag skall erbjuda mig själv, vad har jag uträttat och vad skall jag uträtta.

Tårarna kommer, underbart ljuva tårar hela kroppen blir alldeles varm och underbar jag vill inte sluta gråta. Tänker på den närmaste tiden de djupa saker som hänt och varmt så skönt, speciellt mina nära och kära som jag håller varmt om hjärtat. Jag vill ha dem här jag vill inte vara ensam.

Men skulle de vart här skulle jag inte vara ledsen, sorgen är så skön så jag går hellre här ensam och beundras över hur skönt det kan vara att vara ensam och rädd än med andra och plågas med att vara glad och tankspridd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dan med Poeter.se id #2193 innehar upphovsrätten